

Debreceni Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa

Ügyszám: DRFB-10/2021 (P80/2020)

A Debreceni Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa (4026 Debrecen, Péterfia u. 46. sz.) a Dr. [.....] ügyvéd ellen [.....] bejelentésére indult, folyamatban lévő fegyelmi eljárásban a 2021. szeptember 7. napján megtartott tárgyaláson meghozta, majd kihirdette az alábbi

Fegyelmi határozatot:

A Fegyelmi Tanács megállapítja, hogy Dr. [.....] (KASZ: [.....]. irodájának székhelye: [.....] - eljárás alá vont egyéni ügyvéd nem követett el fegyelmi vétséget, ezért az eljárást

megszünteti.

Az eljárással felmerült költséget a Debreceni Ügyvédi Kamara viseli.
[.....]

Indoklás:

I.

Dr. [.....] a Debreceni Ügyvédi Kamara tagja [.....] napjától. Eljárás alá vont ügyvéd személyi körülményeire nem nyilatkozott. Vele szemben korábban fegyelmi eljárás nem indult.

II.

A fegyelmi eljárás adatai:

A Debreceni Ügyvédi Kamarához 2020. december 14. napján érkezett [.....] bejelentése. A bejelentő bíró a [.....] Járásbíróságon. A bejelentő szerint az eljárás alá vont ügyvéd felperesi képviselőként egy, a bejelentő kizárására irányuló, /7-es számú, 2020. november 30. napján feltöltött beadványában „a hivatásrendjére irányadó előírásokat és magatartási szabályokat valótlan tartalmát és személyeskedő hangvételét tekintve is megszegte, az ügyvédi hivatással össze nem egyeztetető módon nyilvánult meg”. A bejelentő többek között csatolta a bejelentéshez azt az űrlapot is, amelyben szerepelt a 2020. november 27-i keltezésű, az eljárás alá vont ügyvéd által szerkesztett, és feltöltött beadvány. A beadványban az eljárás alá vont ügyvéd a következőket írta: „a Járásbíróság ... gyakorlatilag visszadobta a keresetet”. „Meglátásom szerint a leírtak miatt ... kizáró – elfogultsági - ok forog fenn jelen perben eljáró bírónővel szemben, mely tényt meglátásom szerint magának a bírónőnek kellett volna jeleznie.” „Eljáró felperesi képviselő meg kívánja jegyezni azt is, hogy eljáró bíróság magatartása alkalmas lehet arra adott esetben, hogy sértse eljáró jogi képviselő jóhírnevét.”

- A fegyelmi biztos 2021. március 30. napján az előzetes vizsgálatot további 3 hónappal meghosszabbította, majd 2021. május 27. napján fegyelmi eljárást kezdeményezett. A fegyelmi eljárást kezdeményező határozat szerint az eljárás alá vont ügyvéd megsértette az Üttv. 107. § b) pontjának és az etikai szabályzat 13.1. pontjának rendelkezését az 1. számú melléklet 4.3. pontját, és így 1 rendbeli folytatólagosan megvalósított szándékos fegyelmi vétséget követett el.
- A fegyelmi biztos a bejelentőt 2021. május 31. napján értesítette a fegyelmi eljárás kezdeményezéséről.
- A Debreceni Regionális Fegyelmi Bizottság elnöke 2021. június 1. napján jelölte ki az eljáró fegyelmi tanácsot.

- Eljárás alá vont ügyvéd a 2021. június 4-én érkezett beadványában tanúként indítványozta meghallgatni a [.....] Járásbíróság elnökét, a [.....] Járásbíróság egy másik bíróját, aki a házassági bontóperben a bejelentést követően eljár, a [.....] Járásbíróság azon bíróját is, aki az ügyet a [.....] Járásbíróságról – illetékesség hiányában – áttette a [.....] Járásbírósághoz, illetve a házassági bontóperben a megbízóját, [.....] tanú ügyfelét, és további másik három személyt.
- Az eljárás alá vont ügyvéd 2021. június 7. napján szintén tanúként kérte a meghallgatni a fegyelmi biztost.
- A Fegyelmi Tanács elnöke 2021. június 10. napján kereste meg és hívta fel az eljárás alá vont ügyvédet arra, hogy nyilatkozzon: a beadványában a megjelölt személyek konkrétan milyen tényt tudnak bizonyítani.
- Eljárás alá vont ügyvéd a 2021. június 23-án feltöltött beadványában nyilatkozott arról, hogy az általa megjelölt személyeket milyen tényre nézve kívánja tanúként meghallgattatni.
- A Fegyelmi Tanács elnöke 2021. június 25. napján kereste meg a [.....] Járásbíróság elnökét arra vonatkozóan, hogy a [.....] Járásbíróság előtt eredetileg 4[.....] /2020. sz. alatt házasság felbontása iránt folyamatban lévő ügyben az ügy eredeti okiratait a tanács részére megküldeni szíveskedjen.
- Az eljárás alá vont ügyvéd 2021. július 5. napján érkezett beadványában részletesen nyilatkozott arra, hogy álláspontja szerint miért nem sértett meg semmilyen jogszabályt, illetve etikai szabályzatot a panaszolt beadványával.
- 2021. július 6. napján az eljárás alá vont ügyvéd még beadott egy ügyfélkapus, monitorról kifotózott értesítést.
- A Fegyelmi Tanács 2021. július 6. napján tartott tárgyalást. A fegyelmi tárgyaláson az eljárás alá vont ügyvéd a Fegyelmi Tanács elnökével szemben, és így a Fegyelmi Tanáccsal szemben is elfogultsági indítványt tett. Megjegyezte azt is az eljárás alá vont ügyvéd, hogy a fegyelmi biztos asszonnyal szemben becsületsértés miatt magánvádas büntetőeljárást kezdeményezett, mint ahogyan a Debreceni Ügyvédi Kamarával szemben is.
- A tárgyaláson nyilatkozó Fegyelmi Tanács elnöke, a Fegyelmi Tanács tagjai, valamint a fegyelmi biztos sem érezte magát elfogultnak, az irat felterjesztésre került a DRFB elnökéhez.
- A Debreceni Regionális Fegyelmi Bizottság elnöke a 2021. július 7-ei határozatával az eljárás alá vont ügyvéd elfogultsági kifogásait elutasította.
- Ezt követően a Fegyelmi Tanács az új tárgyalási határnapot 2021. szeptember 7. napjára tűzte ki.
- A [.....] Járásbíróság elnöke a Fegyelmi Tanács elnökének megkeresésére 2021. július 16. napján küldte meg a Fegyelmi Tanács részére a már hivatkozott eljárás iratait.
- Az eljárás alá vont ügyvéd a 2021. augusztus 31. napján feltöltött beadványával a Debreceni Regionális Fegyelmi Bizottság elnökével szemben is elfogultsági kifogást jelentett be, melyet a Magyar Ügyvédi Kamara Országos Fegyelmi Bizottság elnöke elutasított.
- Ezt követően a Fegyelmi Tanács 2021. szeptember 7. napján tartott tárgyalást.

III. Tényállás

Az eljárás alá vont ügyvéd későbbi megbízója személyesen eljárva, a [.....] Járásbírósághoz megküldött nyomtatvánnyal indította el a házassága felbontása iránti peres eljárást. A [.....] Járásbíróság illetékesség hiánya miatt a [.....] Járásbírósághoz tette át az ügyet, amelyet a bejelentőre, mint eljáró bíróra szignáltak ki. A bejelentő 2020. november 24. napján az ügyben hiánypótló végzést adott ki, /4-es számmal. Ugyanezen a napon töltötte fel az ügyben a felperesi képviselet ellátására vonatkozó meghatalmazását az eljárás alá vont ügyvéd. A bejelentő bíró nem tudott arról a hiánypótlásra felhívó végzés kiadásakor, hogy a felperes a képviselete ellátásával az eljárás alá vont ügyvédet bízta meg. Erről a bejelentő csak másnap, 2020. november 25. napján értesült, amelyre tekintettel november 26-án a hiánypótlásra felhívó végzést elektronikusan megküldte az eljárás alá vont ügyvéd részére is. Így az a helyzet állt elő, hogy az eljárás alá vont

ügyvéd hamarabb letöltötte a [.....] Járásbíróság hiánypótló végzését, mint ahogyan a felperes azt postai úton megkapta volna.

Az eljárás alá vont ügyvéd arra tekintettel, hogy a hiánypótló végzés gyakorlatilag rövidebbel az ő meghatalmazásának feltöltését követően érkezett meg hozzá elektronikusan, azt a következtetést vonta le, hogy az eljáró bíró a hiánypótló végzést azért adta ki, mert elfogult vele szemben. Az elfogultság okát az eljárás alá vont ügyvéd abban látja, hogy a bejelentő férjével, mint egy másik per alperesével szemben felperesi jogi képviselőt vállalt. Abban az ügyben felperesi jogi képviselőként eljárva az eljárás alá vont ügyvéd a házassági bontóperben eljáró bíró férjével szemben kártérítés megfizetésének kötelezése iránt indított polgári pert. Azt a polgári pert egyébként az eljáró bíró férje alperesként megnyerte, a felperesi keresetet mind első, mind másodfokon elutasította az eljáró bíróság, amely határozatot felülvizsgálat során a Kúria is helyben hagyott.

A vélelmezett elfogultság miatt az eljárás alá vont ügyvéd - a Megbízója kérésének is megfelelően - az eljáró bíró, így a bejelentő kizárására irányuló – megalapozatlan - indítványt nyújtott be. A beadvány 2020. november 27-i keltezésű, és 2020. november 30. napján töltötte azt fel elektronikusan a [.....] Járásbíróság részére.

A Fegyelmi Tanács megállapítása szerint a 2020. november 30-ai beadvány melyben a bejelentő kizárására tett indítványt az eljárás alá vont ügyvéd, a beadványt szerkesztő meggyőződését, véleményét tükrözi. A határozat II. fejezetében, a bejelentés tartalmának ismertetésekor megjelölte a Fegyelmi Tanács azokat a mondatokat, amelyek a beadványban érintik az eljáró bíró – a bejelentő – személyét. Az idézett mondatokkal az eljárás alá vont ügyvéd sem a szóhasználat, sem a hangvétel, sem a leírtakból levonható következtetések tekintetében sem sértette meg a munkája végzése során rá nézve kötelező előírásokat.

IV. Bizonyítékok

Kétséget kizáró erejű bizonyítékként vette figyelembe a Fegyelmi Tanács a bejelentő által leírtakat a történeti tényállás megállapításának szempontjából, ahogyan a megküldött mellékleteket is. A bejelentésben foglaltakat támasztotta alá a [.....] Járásbíróság elnöke által megküldött iratok tartalma is.

Bizonyítékként fogadta el a Fegyelmi Tanács az eljárás alá vont ügyvédnek az előzetes vizsgálat, és a tárgyalás során tett nyilatkozatait abban a vonatkozásban, hogy a bejelentőnek a személye iránti elfogultságáról a beadvány megírásakor meg volt győződve, így a legjobb meggyőződése szerint, az ügyvédi hivatásra vonatkozó előírások alapján járt el. Erre nézve részletesen a kamarához 2021. július 5. napján elektronikus úton tett beadványában az eljárás alá vont ügyvéd a következőkre hivatkozik:

Az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény 39. § (3) bekezdése rögzíti, hogy a jogi képviselő ellátása során az ügyvéd az ügyfél érdekeinek elsődlegessége alapján jár el. Ezen túlmenően az Etikai Szabályzat 1. sz. melléklete rögzíti, hogy az ügyvéd köteles mindig az ügyfele érdekeit a legmesszebbmenőkig szem előtt tartva eljárni, és kötelezően ezen érdekeket a saját, illetve a jogásztársai érdekei elé helyezni.

Az ügyvéd köteles a bíróságot megillető tiszteletet és udvariasságot megadva, tisztességesen és félelem nélkül megvédeni ügyfele érdekeit tekintet nélkül saját érdekeire.

A házasság felbontására irányuló peres ügyben az eljárás alá vont ügyvéd védekezése szerint konkrétan a megbízója kérte őt arra, hogy elfogultságot jelentsen be az eljáró bíróval szemben. Ezt a tényt a tárgyaláson meghallgatott tanú, [.....] megerősítette. A tanú azt állította, hogy a már hivatkozott, /4. számú végzés kézhezvételét követően maga is kérte azt az eljárást alá vont ügyvédtől, hogy amennyiben lehetséges, más bíró járjon el az ügyben.

Az eljáró ügyvéd védekezésének központi tényezője a bejelentő bírónő férjével szembeni, korábbi polgári perben történő jogi képviselő ellátása. Az eljárás alá vont ügyvéd visszatérően hivatkozott arra, hogy a bejelentő bírónő férje olyan kijelentéseket tett a vele szemben folyamatban volt

polgári perekben, melyek ezt az elfogultságot megalapozzák és ezekre nézve indítványozta korábbi ügyfelének a tanúkenti meghallgatását.

Az eljárás alá vont ügyvéd álláspontja szerint a 2020. november 30-ai kizárásra irányuló beadványban nem sértette meg azt az előírást, mely szerint az ügyvédnek a munkája során a bíróság felé tiszteletet kell tanúsítania.

Az eljárás alá vont ügyvéd további tanúk meghallgatását indítványozta. A Fegyelmi Tanács a következők miatt utasította el az indítványt. Sem a [.....] Járásbíróságnak a felperesi keresetet illetékesség hiánya miatt áttevő bírója, sem a [.....] Járásbíróság elnöke, sem a házassági bontópernek a bejelentőt követően eljáró bírója nem tud arról nyilatkozni, hogy az eljárás alá vont ügyvéd megsértette-e, ha igen miért, hogyan az eljárása során rá nézve irányadó előírásokat. Amiről ők nyilatkozni tudnak, az az iratokból megállapítható, és ebben a körben az eljárás alá vont ügyvéd sem jelölt meg konkrétan semmilyen olyan tény, melyet a hivatkozott személyek tanúvallomásával bizonyítani kívánt. Ugyanígy nem tud nyilatkozni új, bizonyítandó tényről a tanúként meghallgatott [.....] felperes édesanyja, és az indítványban megjelölt ismerőse sem, mivel a felperesnek a bejelentő kizárására irányuló szándékáról magának [.....] felperesnek a vallomását aggálytalannak fogadta el a Fegyelmi Tanács.

A bejelentő férjével szemben folyamatban volt kártérítési per felperesét tanúként meghallgatni szükségtelen arra a tényre nézve, hogy a polgári perben hangzottak-e el olyan állítások, nyilatkozatok a bejelentő férje részéről, amelyek alapján az eljárás alá vont ügyvéd megalapozottan nyújtotta be a bíró kizárására irányuló beadványt. A fegyelmi eljárásban nem volt releváns az, hogy a kizárásra irányuló indítvány alapos volt-e, és ennek az eldöntése nem is tartozik a Fegyelmi Tanács hatáskörébe.

Az előzetes vizsgálatot lefolytató, és a fegyelmi eljárásban részt vevő fegyelmi biztos tanúkenti meghallgatása teljes mértékben indokolatlan, és szükségtelen, valamint a hatályos szabályokkal ellentétes lenne.

V.

A fegyelmi biztos indítványa

A fegyelmi biztos fegyelmi eljárást kezdeményező határozata szerint a 2020. november 30.-ai 7./ sorszámú felperesi beadvány egyes megnyilatkozásai „kiáltóan sértőek”. A határozat szerint az eljárás alá vont ügyvédnek megalapozatlanok és etikátlanak a vádaskodásai abban a tárgykörben is, hogy a [.....] Járásbíróság nem jelezte a felperes részére, hogy hiánypótlásra szorul a kereset. A bíróságoknak először a hatáskört és az illetékességet kell megvizsgálni, és hogyha annak hiányát állapítják meg, akkor a további tartalmi és formai vizsgálódás nélkül kerül áttételre az illetékes bíróságra.

Megállapítja a határozat, hogy a felperes kézzel kitöltött keresetlevele valóban hiánypótlásra szorult, de a hiánypótlással nem került rosszabb helyzetbe a felperes, mintha a járásbíróság a meghatalmazásra tekintettel bírálta volna el a keresetlevelet, akkor ugyanis a keresetlevél elutasításának lett volna helye.

Megemlíti a határozat, hogy a házaspár bontóperével kapcsolatos eljárás semmilyen összefüggésben nincs az eljárás alá vont ügyvéd által korábban képviselt [.....] felperes és a bejelentő bírónő házastársa ellen indult perrel.

A fegyelmi biztos kifejtette határozatában azt is, hogy miért nem megalapozott az eljárás alá vont ügyvédnek a bejelentő bíró eljárására tett indítványa.

Az eljáró bíróság 4./ számú hiánypótlásra felhívó végzés mind tartalmában, mind hangnemében az általános gyakorlatnak megfelelő felhívás.

Összegezve: a fegyelmi biztos szerint az etikátlan beadvány miatt a már idézett mondatok alapján megállapítható a „tiszteletlen magatartás, jó hírnév megsértése, személyeskedés”. A fegyelmi biztos szerint eljárás alá vont ügyvéd 1 rendbeli (folytatólagos) szándékos fegyelmi vétséget követett el.

Ezen álláspontját a fegyelmi biztos a végindítványában is fenntartotta és pénzbírság fegyelmi büntetés kiszabását kérte az eljárás alá vont ügyvéddel szemben.

VI. Jogi következtetések

A fegyelmi biztos indítványa nem alapos. A Fegyelmi Tanácsnak egyrészt rendkívül egyszerű, másrészt pedig egyáltalán nem egyszerű feladata volt az ügyben.

Egyszerű az ügy megközelítése, hiszen csak abban kellett döntenie, hogy a [.....] Járásbíróság részére 2020. november 30. napján feltöltött beadványban az eljárás alá vont ügyvéd megsértette-e a hivatása ellátása során rá irányadó szabályokat vagy sem. Sem a beadvány megalapozottsága, megalapozatlansága, sem a bejelentő esetleges elfogultsága vonatkozásában nem volt tennivalója a Fegyelmi Tanácsnak.

Az ügy megítélésének nem egyszerű volta pedig abból adódik, hogy nincs objektív mérce abban a vonatkozásban, hogy az eljáró ügyvédeknek a hivatásuk ellátása során hogyan kell fogalmazniuk az egyes beadványaik megszerkesztésekor. Nincs meghatározva, leírva – hiszen ez nem is lehetséges -, melyek azok a szavak egyenként, összességükben, és milyen az a hangnem, amelyet szubjektív módon értékelve, de az objektivitásra törekedve mondhatja a Fegyelmi Tanács, hogy az eljáró ügyvéd a bírósággal szemben kötelezően tanúsítandó tiszteletet nem adta meg. Mind a szavaknak a nyelvtani értelmezése, mind a beadvány hangnemének értékelése, mind pedig annak a következtetésnek levonása, hogy milyen a bírósággal szembeni „tiszteletudó” magatartás, szubjektív értékelések összessége, az pedig egyáltalán nem biztos, hogy a szubjektum az általánosan elfogadott „zsinórmértéket” tartja irányadónak az adott esetben.

A Fegyelmi Tanács szubjektív véleményeinek összegzése szerint az eljárás alá vont ügyvéd a hivatkozott beadványában a már idézett mondatokban használt szavakkal, kifejezésekkel, szófordulatokkal nem volt tiszteletlen sem általában a bíróság intézményével szemben, sem konkrétan az eljáró bíró, a bejelentő személyével szemben.

A Fegyelmi Tanács meglátása szerint teljes mértékben érdektelen az, hogy a kizárásra irányuló indítvány megalapozott-e, avagy sem. Ennek a megállapítása egyébként sem a Fegyelmi Tanács hatásköre, hanem a beadványt elbíráló tanácsé, vagy tisztségviselőé. A Fegyelmi Tanácsnak ebben állást foglalnia nem kell, nem is lehet. A polgári perrendtartás azonban lehetővé teszi azt az eljáró ügyvédek részére, hogy kizárási indítványt tegyenek. Ezt a jogot senki sem veheti el egyetlen ügyvédtől sem. Osztja a Fegyelmi Tanács az eljárás alá vont ügyvéd védekezését abban a tekintetben, hogy amennyiben az eljáró ügyvéd meggyőződése szerint az eljáró bíró elfogult vagy az ügygel, vagy a megbízó, vagy akár az eljáró ügyvéd személyével szemben, úgy kötelessége az ügyvédnek kizárásra vonatkozó indítványt tennie. Ebben az esetben nem mérlegelheti, hogy mi lesz annak a következménye, ha az indítványát megalapozatlannak tekintik. Ezt a jogot, sőt kötelességet az eljáró ügyvédektől elvitatni nem lehet.

A kizárásra vonatkozó indítványban az ügyvédnek azt kell állítania, és ha lehet bizonyítania, hogy az eljáró bíró miért nem képes elfogulatlanul megítélni az ügyet. A Fegyelmi Tanács megítélése szerint ezeket az egyébként súlyos állításokat értelemszerűen nem lehet úgy megtenni, hogy az, akinek személyére irányul a kizárási indítvány, ne érezze úgy, hogy az adott ügyben a tisztességét, becsületességét, a szakmai elhivatottságát kérdőjelezték meg. Értelemszerűen, ha valaki elfogult, és ezt nem saját maga jelenti be, akkor a beadványnak szükségszerűen tartalmaznia kell (vagy szó szerint állítva, vagy következtetések során erre jutva) az arra való utalást, hogy az eljáró bíró a kötelességét megszegte. E nélkül kizárásra irányuló indítványt benyújtani nem lehet.

A Fegyelmi Tanács meglátása szerint fentiekén túlmenően kell olyan személyeskedő, becsületsértésre objektíven alkalmas kifejezéseket, szavakat, szófordulatokat használni, amelyek alapján azt a következtetést kell levonni, hogy az eljáró ügyvéd a beadványa előterjesztése során a bíróság intézményével, akár a bíró személyével szemben tiszteletlen volt.

A Fegyelmi Tanács a beadványban ilyen, a bíró személyére vagy a bíróság megsértésére alkalmas kifejezéseket, szavakat, szófordulatokat nem talált, és álláspontja szerint a beadvány összességében sem alkalmas arra, hogy az eljáró ügyvéddel szemben fegyelmi vétséget állapítson meg.

A fegyelmi felelősség megállapítását nem alapozza meg az, ha egy ügyben a benyújtott elfogultsági kifogás nem szolgálja feltétlenül a megbízó érdekét, avagy egy beadványban vannak szakmailag helytelen állítások, esetleg olyan érvelés, amely nem odaillő.

A Fegyelmi Tanács meglátása szerint a beadványban valóban vannak jogilag alá nem támasztható állítások, és vannak olyan mondatok is, amelyek nem függenek össze már szorosán magával a kizárásra tett indítvánnyal sem, ezért azoknak a megemlítése indokolatlannak tűnik. Ez azonban a fent kifejtetteknek megfelelően fegyelmi vétséget nem alapoz meg.

Tehát, ha az eljárás alá vont ügyvéd megalapozatlan módon tesz kizárásra indítványt, de a szükségképpen a másik fél számára bántó megállapításokon túlmenően személyében az eljáró bírót nem sérti, úgy fegyelmi vétséget nem valósít meg. Ezért a Fegyelmi Tanács az eljárást megszüntette.

Ha másként határozott volna, azt büntetné, hogy az eljárás alá vont ügyvéd megalapozatlan kizárásra irányuló beadványt tett. A Fegyelmi Tanács pedig nem kívánja az eljárás alá vont ügyvédnek azt a jogát korlátozni, amelyet egy jogszabály, maga a Polgári Perrendtartás biztosít a részére. Helytelen is lenne, hiszen ha ez a jogértelmezés válna uralkodóvá, akkor az ügyvédek érdekképviselői szerve, a kamara „fenyegetné” szankcióval azokat a tagjait, akik az ügyfelek érdekében a legjobb meggyőződésük szerint járnak el, akkor is, ha éppen helytelen következtetésre jutottak az elfogultság vonatkozásában. A Fegyelmi Tanács meglátása szerint, ha a kizárásra irányuló, de egyébként nem indokolatlanul személyeskedő beadvány az eljárás elhúzódására irányul, vagy egyébként a jóhiszemű eljárás követelményébe ütközik, úgy magának az eljáró bíróságnak kell az adott ügyben azt szankcionálni, ha ez lehetséges.

VII.

A fentiekre tekintettel mivel a bejelentés alapjául szolgáló cselekmény nem valósít meg fegyelmi vétséget, a fegyelmi eljárást a Fegyelmi Tanács megszüntette, és döntött az eljárási költség viseléséről az Üttv. 131. § (3) bekezdésének b) pontja alapján.

A FESZ 27.6. c.) pontja előírja az eljárás alá vont ügyvéd ellen korábban indított fegyelmi eljárások adatainak megjelölését.

A FESZ 40.6 pontja alapján az egyes ügyekben felmerült és az eljárás alá vont személyre át nem hárítható költségeket az eljárás alá vont személyt a fegyelmi vétség elkövetésekor nyilvántartó kamara viseli.

Debrecen, 2021. szeptember 7.

A határozat 2021. október 14. napján jogerős

(Debreceni Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa DRFB-10/2021.)